

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
СЯНКА
ПОЛУНОЩНИ БЛЯНОВЕ**

chitanka.info

Монотонен громък звън
полунощ възвести
и наново мирен сън
всичко пак приюти.

Светла нощ е като ден,
като блян на мома,
спряна пръв път от ерген
край шуртяща чешма.

В тихо, тайнствено хоро
вред звезди се редят.
В резки сенки и в сребро
занемял е градът.

Златний храм кат страж
и гори, и блести,
всичко около мълчи
в самота и мечти.

* * *

Храсталакът прошумя,
клони трепнаха едвам,
с плавни стъпки сам-сама
сред прозирната тъма
дева носи се насам.

Облак-свила, облак-снег
от безбрежен друм възви
и понесен в полет лек
със воал сребрист и мек
нейната снага обви.

*Бледоликата луна
океан лучи разля
и с вълна подир вълна
сребросиня светлина
нейни кротък лик заля.*

*Посипаха се звезди
като златоогнен дъжд
и на нейните гърди
накит в миг се подреди,
накит скъп нашир и длъж.*

*И пристъпи тя към мен —
в блян унесен часовой,
аз отдадох чест смутен,
тя пък с реверанс студен
бърже мене поздравя.*

* * *

*— Сянка, коя си кажи без лъжи
пропуска също полека кажи,
иначе взимам те май „за стрелба“.*

*— Пропуск не зная, че сянка съм аз,
сянка на таз, що недавна пред вас
стихна с усмивка на али уста.*

*— Хубаво, ала на три крачки стой —
виждаш, че аз съм сега часовой,
нашия устав така май гласи.*

*Трепка усмивка по свежи уста.
„Слушам, прошепна полекичка тя,
виждам, че пушка със нож те краси.“*

*Па се понесе в тревога тогаз,
стреснах я сигурно с ножа си аз,
та громко викнах след нея „пардон“.*

*— Нищо, не плаши ме вашият нож;
с нож и барут аз дружа в ден и ноц! —
тя ми отвърна с чаровен поклон.*

*— Чакай тогава, за миг се възпри,
аз съм на пост тук, кажи, до зори,
чакай да зърна пак светлий ти лик.*

*Трепнаха плахо зелени листа —
бърже закри се от взора ми тя,
само сподавен разнесе се вик:*

*— Аз съм мечтата на всичките вас:
Отпуска, Отпуска казвам се аз... —
И самота възцари се след миг.*

* * *

*Монотонен звън замре
в безпределни широти,
ето Смяната пред мен
с тихи стъпки се вести.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.